

La Badinerie

SBDMV Mūzikas vēstures un teorijas nodaļas informatīvā avīze www.sbdmv.lv

FEBRUĀRIS - MAIJS

2017

Daugavpilī norisinājās
starptautisjais jauno mūziķu
konkurss *Viva la Musica* ♦
5. lpp.

Mūsu skolu apciemo pianists,
profesors Juris Kalnciems ♦
2. lpp.

FRANČESKO SPINA - PROVINCĒ VAR SPĒLĒT NEKVALITATĪVI...

Šī gada 6. februārī Staņislava Broka Daugavpils Mūzikas vidusskolā notika itāļu ģitārista F. Spina solokonzerts. F. Spina dzimis Ziemeļu Itālijā 1995. gadā. Mūziķis klausītājiem piedāvāja ceļojumu gadsimtu mijā, jo koncerta sākumā skanēja 19. gadsimta itāļu komponistu skaņdarbi, bet noslēgumā skanēja Frančesko skaņdarbs.

Frančesko nāk no Itālijas, un mācījās pie izciliem pedagogiem, bet vai tas dod viņam iespēju necienīt provincē esošo publiku? Ja province - tad tie ir cilvēki, kas neko nesaprot un tos var necienīt! Frančesko radīja necieņu pret saviem skatītājiem jau koncerta sākumā, viņa dēļ koncerts nesākās precīzi norādītā laikā, bet ar diezgan ilgu nokavēšanos. Manuprāt, mūziķim jābūt punktuālam cilvēka, jo viņa dēļ nāk klausītāji un vēlas saņemt no koncerta labu noskaņojumu, nevis gaidīt mūziķi kamēr viņam nāks mūza vai, kad nu galu galā "zvaigzne" nāks uzstāties, ja ir norādīts laiks esi tik laipns esi laikā.

Neestētiski izskatījās koncerta vadītāja, kura bija apģērbta ikdienišķās drēbēs. Ej, nu nopietni! Mūziķis ir

braucis no Itālijas, vai nevarēja kaut kā sagatavoties nopietnāk! Klasiska mūzika, manuprāt, uzreiz raisās domas, ka būs klausītāji, kuri ir nopietni cilvēki, profesionāļi, kaut gan zālē pārsvarā bija skolas audzēkņi, tas neattieks, ka koncerta vadītāja var ģērbties kā grib. Varbūt vēl saplēstas bikses un topiņš! Ir noteiktas kultūras normas. Arī klasiskās mūzikas koncertam ir jāatbilst ārējam izskatam.

Tā kā mēs dzīvojam Eiropā, un mums ir pieņemts klanīties pēc katra skaņdarba, Frančesko to vajadzētu ievērot. Tas ir apmēram tāpat, ja es Hinduistam dotu ēst liellopu. Ir jāievēro un jāciens katras tautas tradīcijas un normas.

Pats svarīgākais strīds, protams, bija par to, ka Frančesko neizspēlēja pasāžas pilnībā. Daži teica par to, ka tas nav Frančesko instruments. Ja godīgi, man vienalga! Ja es atnācu uz tavu koncertu, esi tik laipns spēlē kvalitatīvi un atbilstoši savam līmenim un reklāmai kā tu par sevi stāstīji, lai tie nav tukši vārdi. Nav jāspēlē ar tādu domu "provincei der"! Ja tu nevari spēlēt uz

**Frančesko Spina savā solokonzertā
SBDMV kamerzālē**

cita instrumenta ved savu vai nespēlē vispār. Jautājums priekš kam tad brauci? Tad jau visi mūziķi var uz to gāzt, bet kā tad spēlē pianisti un pielāgojas instrumentam, kāds nu ir, bet tā ir viela jūsu pārdomām...

Lūk, tādā man bija iepazīšanās ar F. Spina, bet tālāk spriežat paši vai vēlaties nākt uz viņa koncertu nākotnē.

La Badinerie redaktore
Anastasija Jevstignejeva

KLAVIERMŪZIKAS MEISTARKLASES UN JURA KALNCIEMA KONCERTS “VELTĪJUMS MANIEM SKOLOTĀJIEM”

28. martā, Staņislava Broka Daugavpils Mūzikas vidusskolā bija ieradies Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas mācībspēks, Klavieru katedras vadītājs, profesors, kā arī Eiropas Klavieru skolotāju asociācijas Latvijā prezidents Juris Kalnciems. Mūsu skolas audzēknēm Aijai Dubrai, Anželikai Orlovai un Anastasijai Jevstignejevai viņš pasniedza meistarklases, izanalizēja viņu skaņdarbus un kļūdas, pēc kā plkst.18:00 sekoja viņa koncerts.

Koncertā tika atskaņoti visdažādāko komponistu skaņdarbi, kurus Kalnciems veltīja saviem skolotājiem. Alfrēda Kalniņa “Birztaļa” no cikla “Jaunība” tika veltīta skolotājam Šmarionam Valdšteīnam no J. Mediņa Mūzikas skolas. No JVLMA pianistu katedras vadītāja neko citu nevar gaidīt, kā izcilu, tīru izpildījumu. Miniaturā bija diezgan monotona, bet tajā pašā laikā skumju pilna. Kā saulaina rudens diena ar domu, ka drīz nāks ziema.

Johana Sebastiana Baha prelūdiju un fūgu fis-moll pianists veltīja Jutai Daugulei. Par Jutu Dauguli viņš izteicās kā par ļoti savāktu cilvēku, kurš mūzikā visu darīja ar lielu precizitāti.

Prelūdija un fūga ir tas, kur ir stipri jāiedziļinās. Kā pats Kalnciems teica, ka pret Baha mūziku mīlestība nāk ar laiku, ne katrs spēj izprast tās dziļumu un filozofiju. Es vēl laikam neesmu izaugusi līdz tam līmenim.

Ludviga van Bēthovena Sonāte nr. 32 c-moll (op. 111.) bija Jura Kalnciema veltījums Arnim Zandmanim, kurš viņam atvēra durvis uz interpretāciju, ļāva eksperimentēt, kļūdīties, meklēt. Abi kopā konservatorijā pavadīja 5 gadus. 32.

sonātes *Maestoso* daļā patika varenība, majestātiskums, ātrās arpēdžijas un tehniski sarežģītie gājieni. Skatījos un domāju, cik ļoti es kādreiz vēlos tā spēlēt.

Un, protams, lielisks koncerts jānoslēdz ar Ferencu Lista Sonāti h moll. Šo darbu Juris Kalnciems veltīja skolotājam no Pētera Čaikovska Maskavas Valsts konservatorijas Samvelam Alumjanam. Pēc Kalnciema vārdiem, Alumjans bija augsta līmeņa profesors, kurš Kalnciemam mūzikā pavēra jaunas durvis. Kā jau Lista skaņdarbā – brīnumaina tehnika, pasāžas, ģeniāli izstrādāta pirkstu veiklība. Šis skaņdarbs bija īpaši ilgs, jo tika izpildītas visas sonātes daļas.

Jutos pagodināta satikt mūsu skolā tādu augsti godājamu personu kā Juris Kalnciems un redzēt viņa klavierspēles māku. Visu koncerta laiku es sēdēju un domāju par to, cik ļoti es vēlos kādreiz spēlēt tik pat ģeniāli kā viņš. Runājot par meistarklasēm, pēc to noklausīšanās es sapratu, cik ļoti svarīgi ir sīkumi un detaļas, kurām, pati spēlējot, nepievēršu pienācīgu uzmanību. Tieši šie sīkumi ir tie, kas noved katru skaņdarbu līdz perfekcionismam, tā patiesajai burvībai.

La Badinerie redaktore

Laura Onzule

JĀZEPA VĪTOLA LATVIJAS MŪZIKAS AKADĒMIJAS "ATVĒRTO DURVJU DIENA 2017"

30. martā Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijā norisinājās "Atvērto durvju diena 2017", uz kuru bija aicināti visi interesenti, kuri vēlas turpināt mūzikas apmācības šajā prestižajā iestādē. Arī SBDMV audzēkņiem, tajā skaitā man, bija iespēja tur pabūt un pārdomāt savus nākotnes plānus.

Plkst. 10:30 visi reģistrētie apmeklētāji devās ekskursijā pa JVLMA. Ēka izrādījās patiesi liela un interesanta, ar daudzām atpūtas telpām, lielākām un mazākām koncertzālēm, lieliski aprīkotām klasēm.

Pēc ekskursijas gribētāji varēja izvēlēties sev tīkamāko nodarbību, ar kuru plāno saistīt savu dzīvi, un pavērot, kā pedagogi strādā ar akadēmijas studentiem. Tā kā es ļoti mīlu komponēt, devos uz kompozīcijas nodarbībām. Tur man izkrita izdevība satikt komponistu un JVLMA profesoru Juri Karlsonu. Man viņš palika atmiņā kā stingrs skolotājs ar visnotaļ savdabīgu humora izjūtu. Tur nedaudz iepazinu agrāk nedzirdētu nodarbību – instrumentāciju.

**Renāts Cvečkovskis ar diriģentu
Jāni Zirni**

Nākamās intereses pēc ar mūsu diriģentu un teorētiķi Renātu Cvečkovski apmeklēju kordiriģēšanas nodarbības pie profesora Jāņa Zirņa. Tā kā es neesmu īpaši tuvu pazīstama ar kordiriģēšanas mākslu, guvu jaunus iespaidus. Pārsteidza tas, cik siltā un patīkamā atmosfērā noritēja stunda. Profesors bija

ļoti mīļš, saprotošs, tāpat bija arī pārsteidzoši atsaucīgi koncertmeistari.

No plkst. 14:00 vestibulā muzicēt sāka ģitārists Svens Vilsons un pianists Edgars Cīrulis, radot omulīgu gaisotni. Pabiju arī teorētiku lekcijās, kas man nešķīta īpaši saistoši. Beigās man bija tas gods apmeklēt kora diriģēšanas nodarbības pie slavenā diriģenta, profesora Sigvarda Kļavas. Salīdzināju, kā strādā Jānis Zirnis un Sigvards Kļava. Protams, nodarbības pie Kļavas bija daudz nopietnākas, ne tik brīvas kā pie Zirņa.

Apmeklējot akadēmiju, sāku aizdomāties par to, ko savā dzīvē vēlos darīt. Bija nepierasti ikdienas gaitās satikt Latvijā plaši pazīstamus mūziķus, pavērot, kādi viņi ir kā pedagogi. Domāju, ka pēc 4 gadiem es arī mācīšos JVLMA. Šobrīd noteikti zinu, ka savu dzīvi saistīšu ar mūziku, lai kurp ceļi mani vestu.

La Badinerie redaktore
Laura Onzule

JAUNĀ DAUGAVPILS SINFONIETAS MĀKSLINIEKU PREZENTĀCIJAS KONCERTS "PAVASARA UVERTĪRA"

Starptautiskajā sieviešu dienā, vienā no skaistākajiem pavasara svētkiem, notika Daugavpils Kamerorķestra pārtadziņšana jaunās skaņās par Daugavpils Sinfonietu. Orķestra mājvieta ir Daugavpils Vienības

nama koncertzāle. Koncertā bija daudz klausītāju, kuri piedalījās orķestra pārtadziņšanā.

Koncerts iesākās ar vārdiem – *Daugavpils Kamerorķestris, pārtapis šogad par orķestri DAUGAVPILS*

SINFONIETTA, sniedz šajā dienā savu pirmo lielo koncertu, kas veica pacilātu un intrigas sajūtu klausītājos – klasiskās mūzikas cienītājos. Koncerts norisinājās divās daļās, kurās izskanēja V. A.

Mocarta, Ž. Bizē, A. Pjaccollas, Dž. Viljamsa, K. Dženkinsa opusi.

Koncertu uzsāka ar Volfanga Amadeja Mocarta uvertīru operai *Figaro kāzas* (*Le nozze di Figaro*, 1786). Var teikt ka orķestra *dzimšanas periodā* ir labs līmenis, bet, protams, dažās vietās nebija laba sinhroniskā skanējuma precizitāte. Tā kā šis orķestris ir sinfonietta (mazs simfoniskais orķestris, kamerorķestris vai instrumentāls ansamblis) tad šeit nav pilnīgs simfoniskā orķestra instrumentu sastāvs un skaits, bet tomēr dažādu trūkstošo instrumentu partijas veiksmīgi aizstāv citi - modernāki mūzikas instrumenti, kas, savukārt, pieliek klāt savdabīgo un krāsaino orķestra un muzikālās kompozīcijas kopskanējumu. Orķestra repertūrā ir arī romantiskās mūzikas pārles, tādas kā Žorža Bizē (*Georges Bizet*) divas svītas *Arlēziete*, no kurām spožākā bija *Farandola*, kas īpaši

pacilāja un uzmundrināja esošo auditoriju koncertzālē.

Otrajā daļā arī sākās ar Vīnes klasiskās skolas pārstāvja Volfanga

Amadeja Mocarta uvertīru dziesmu spēlei *Teātra direktors* (*Der Schauspieldirektor*), kuru savlaik pilnībā uzveda uz Daugavpils Teātra skatuves uzveda mūsu aktieri, dziedātāji un, protams, tā laika *Daugavpils Kamerorķestra* mākslinieki. Šajā koncerta daļā izskanēja modernāka mūzika, kuras autori ir pasauleslaveni komponisti kā Džons Viljams, Karls Dženkinss. Īpaši iespaidīgi izskanēja Karla Dženkinsa (*Karl Jenkins*) *concerto grosso* stīgām *Palladio*, kuru mūsu orķestrim ir aranžējis Aivars Broks.

Orķestra pirmais lielais koncerts pagāja ar milzīgu vērienu, kas atsāja lielu iespaidu klausītājos par Daugavpils akadēmiskās mūzikas vides augsto līmeni. Šis koncerts bija ļoti svarīgs orķestra tālākajā attīstībā. Lai skan ar tādu pašu vērienu arī turpmāk!

La Badinerie redaktors
Renāts Cvečkovskis

JVLMA PROFESORA ANDRA VECUMNIEKA LEKCIJA UN MEISTARKLASES SBDMV.

Šī gada 24. martā Staņislava Broka Daugavpils Mūzikas vidusskolu apciemoja Jāzepa Vītola Lavijas Mūzikas akadēmijas asociētais profesors, komponists un diriģents Andris Vecumnieks. Viņš bija sniedzis meistarklases *Stils un interpretācija*

jaunajiem mūziķiem, izpildītājmāksliniekiem, kuri gatavojas VIII starptautiskajam jauno mūziķu konkursam *Viva la Musica*, kurš šogad veltīts izcilā austriešu komponista Franča Šūberta (*Franz Peter Schubert*) piemiņai.

Notikums bija nozīmīgs ne tikai audzēkņiem, bet arī pedagogiem, kuri klausījās izzinošajā Andra Vecumnieka ievada lekcijā par Franča Šūberta dzīves gājumu un daiļradi. Tā kā F. Šūberts bijis pirmais, zināmais mūzikas vēsturē, romantiķis, tad par šo prof. A. Vecumnieks bija pateicis dažus

izteicienus par romantismu: *Romantisms tas ir puņķi un asaras, Ja visas mīļotās būtu uzticīgas, tad nebūtu romantisma.* Ar šo pēdējo frāzi viņš ievēd pie romantisma pirmssākumiem, pastāstot par V. A. Mocarta, L. van Bēthovena, un citu komponistu romantiskajām iezīmēm. Interesanti, ka A. Vecumnieks pielīdzināja F. Šūberta vokālo ciklu *Ziemas ceļojums* L. van Bēthovena 9. simfonijai. Atšķirīgais ir tas, ka pēc žanra šie divi skaņdarbi ir pilnīgi pretēji, bet kopīgais ir hronometrāža (72 min.) un, galvenokārt, nozīme komponistu daiļradēs.

Komponists A. Vecumnieks pabeidzot lekciju, ķērās klāt pie jaunajiem izpildītājiem. Viņš strādāja nevis pie tehniskām lietām, bet tieši pie interpretācijas un stila smalkumiem. Šo

informāciju paturēja un iekrāja ne tikai audzēkņi, bet arī pedagogi, kuri turpmāk varēs daudz padziļinātāk strādāt ar F. Šūberta mūziku. Pārsvārā visi audzēkņi spēlēja dažādus F. Šūberta skaņdarbu pārlikumus citiem sastāviem vai instrumentiem. Par piemēru var būt SBDMV II kursa audzēkne Anastasija

Zubova kura izpildīja Franča Šūberta balādi *Meža ķēniņš (Der Erlkönig)* Ferencā (Franča) Listā (*Franz Liszt*) pārlikumā klavierēm, un pēcāk cita autora pārlikumā akordeonam, taču bija arī skaņdarbi oriģinālā skanējumā. I kursa vokālās nodaļas audzēkņis

Vladislavs Sevruks izpildīja solodziesmu Forele (*Die Forelle*).

Bija ļoti vērtīgs pasākums, visiem klātesošajiem, kur varēja iegūt daudz vērtīgas informācijas. Pateicība prof. Andrim Vecumniekam par aizraujošo un izzinošo lekciju.

La Badinerie redaktors
Renāts Cvečkovskis

Konkurss *VIVA LA MUSICA*

Staņislava Broka Daugavpils Mūzikas vidusskolā kopš 2009. gada notiek Starptautiskais Jauno mūziķu konkurss *Viva la musica*. Šogad konkurss notika no 5.-7. aprīlim un tika veltīts izcilajam austriešu komponistam F. Šūbertam, jo šogad komponistam 200 gadu jubileja.

Manuprāt, šis konkurss ir unikāls, pirmkārt, tāpēc ka konkursā sacenšas dažādi instrumenti, otrkārt, konkursu vērtē žūrijas komisija no dažādām valstīm - Baltkrievijas, Serbijas un Latvijas, treškārt, žūrijas komisijas locekļi koncertējošie mūziķi - diriģenti, pianisti, komponisti un vokālisti.

Mūsu skolā ir fantastiska koncertzāle, kurā ir prieks uzstāties mūziķiem. Konkursa laikā skolā

valda īpaša atmosfēra, kaut gan konkursa dalībnieki uztraucas, bet līdz ar publikas skaļajām ovācijām uztraukums izaist.

Žūrijas komisija. No kreisās: Yuri Karavaev (Baltkrievija), Margarita Vujovic (Serbija), Rihards Mačanovskis (Latvija), Inga Grīnvalde (Latvija), Aivars Broks (Latvija).

Man ir prieks, ka mūsu skolas audzēkņi bija atsaucīgi un atbalstīja savējos, tas bija ļoti mīli.

Katrs konkursa dalībnieks ir kā maza spoža zvaigznīte, ar savu skatījumu un skaņdarba interpretāciju. Bieži vien konkursā var dzirdēt un redzēt ne tikai spilgtus dalībniekus, bet arī neparastus, retus mūzikas instrumentus - cimlabas, čellu. Šogad publiku pārsteidza cimbaliste no Baltkrievijas, kura ieguva Grand Prix. Es esmu ļoti priecīga par manu kursa biedrēni Anastasiju Zubovu, viņa izpildīja ļoti skaistu, mīlu skaņdarbu *Atklājums*, kas man palika dziļi atmiņā.

Trīs dienas Staņislava Broka Daugavpils Mūzikas vidusskolā skanēja F. Šūberta skaņdarbi un visi skolas audzēkņi un pedagogi tika apvienoti vienā dimensijā. Lai dzīvo mūzika!

La Badinerie redaktore
Anastasija Jevstignejeva

DAUGAVPILS SINFONIETTA GARĪGĀS MŪZIKAS KONCERTS *PIE JESU*

2017. gada 12. aprīlī plkst. 18:00 Daugavpilī, Vienības nama koncertzālē izskanēja Daugavpils Sinfonietta (diriģents Aivars Broks) garīgās mūzikas koncerts *Pie Jesu*. Lieldienas sagaidot, koncertā skanēja dvēseliska, filozofiska rakstura mūzika.

Šis koncerts tāpat turpināja koncertu virkni, kas iekļaujas Vienības nama 80 gadu jubilejas svinībās. Īpaši šim gadījumam, skatītājus priecēja operdziedātājas Olgas Vreščas soprāna solo.

Koncertprogramma pārsvārā sastāvēja no 18. gadsimta baroka stila

mūzikas, kas ir Henrija Persela, Tomazo Džovanni Albinoni, Džovanni Batistas Pergolēzi, Georga Frīdriha Hendeļa un Leonardo Vinči darbi, bet tajā tika iekļauti arī 20. gadsimta komponistu – Endrjū Loida Vēbera un Arvo Pērtā – skaņdarbi.

Henrija Persela *Pavana* un *Čakona* ir ļoti emocionāli un kaislīgi skaņdarbi. Es neesmu liela baroka laika mūzikas cienītāja, bet sīgu orķestra izpildījumā tas bija patiešām skaisti. Baha arījā "Esi ar mani" pievienojās soprāna soliste Olga Vrešča ar interesantu, dobru balsi tembru.

Tomazo Albinoni simfonija op. 2 Nr. 11 sastāvēja no 4 daļām: *Adagio; Allegro; Grave; Allegro*. No tām man visvairāk patika dramatiskā un spožā *Allegro* daļa. Parasti simfonija asociējas ar kaut ko ilgu un nogurdinošu, bet šīs simfonijas daļas bija diezgan īsas, tāpēc nevarēju "paspēt nogarlaikoties". Tālāk sekoja pārdomām pilnāka mūzika – Džovanni Batistas Pergolēzi arīja *Viņa neredzēja dēlu mirstam* no komponista pēdējā mūža darba *Stabat Mater*. Ārija bija izjusta, filozofiska. Pergolēzi skaņdarbi ir pilnīgs pretstats tam, kādus darbus pārsvarā radīja Georgs Frīdrihs Hendelis. Koncertā atskaņotā Hendeļa arīja *Priecājies* tam ir dzīvs piemērs – šī mūzika ir dzīvespriecīga, priekpilna, kurā neiet runa par šīs pasaules tumšo pusi, skumjām, ciešanām, bet gan par visu skaisto, krāšņo. Šāda tipa mūzika tomēr nav manā gaumē. Es labprātāk iegrimstu filozofijā, nekā, ja tā var teikt, aizraujos ar bezbēdīgu līksmošanu.

Tomazo Albinoni *Adagio* man patika, ka pievienojās pūšaminstrumenti un klavieres. Tas padarīja skanējuma nokrāsu piesātinātāku un izteiksmīgāku. Ļoti dramatiskas kulminācijas un dinamiskā līnija. Vijoles solo izpildīja Igors Ozuns.

Leonardo Vinči arīja *Tu, kas esi mans* no operas *Semiramīda* tāpat kā G. F. Hendeļa arīja bija pārāk dzīvespriecīga manai gaumei.

Koncertu noslēdza 20. gadsimta komponisti. Manuprāt, vakara skaistākais

skaņdarbs bija Arvo Pērtas *Festina Lente*. *Festina Lente* tulkojumā nozīmē it kā emocijām pārpildīt sirdis. Koncertprogrammā *Pie Jesu* bija

12. aprīlī
plkst. 18.00

Vienības nama
koncertzālē

Soprāna solo Olga VREŠČA
Dirigents Aivars BROKS

DAUGAVPILS
SINFONIETTA

garīgās mūzikas
programmā

PIE
JESU

Programmā:

D.B.PERGOLĒZI, H.PERSELS,
J.S.BAHS, G.F.HENDELIS, L.VINČI,
T.ALBINONI, A.PĒRTS,
E.L.VĒBERS

"Iēni steigties". Šis skaņdarbs aizkustināja līdz asarām. Interesanti, ka mūzika bija diezgan mierīgā tempā, bet tajā pat laikā ar ritma un dinamikas palīdzību, atkārtotojotajām frāzēm tika radīta nepārtrauktas kustības sajūta, kas pilnībā atbilda skaņdarba nosaukumam. Iztēlojos tādu garu, garu virvi, kuru var vilkt bezgala ilgi, bet tai nebūs gala. Noslēdza koncertu Endrjū Loida Vēbera arīja *Pie Jesu* no *Rekviēma*.

Patiesībā, garīgā mūzika man ļoti patīk. Mīlu skaņdarbus, kuri liek aizdomāties par dzīvi, filozofēt, liek

skaņdarbi, kuri man tik tiešām likās skaisti, piemēram, Baha, Pergolēzi darbi, tomēr "gaišo" skaņdarbu emociju man personīgi uztvert un izjust ir diezgan grūti. Lai nu kā, jau kuru reizi man ir iekritusi izdevība vienkārši izbaudīt pasakaino sīgu orķestra skanējumu. Un vispār, ir brīnišķīgi, ka tik bieži tiek rīkoti šādi bezmaksas koncerti, kuros cilvēki var paklausīties "īstu" mūziku un gūt neaizmirstamus iespaidus.

La Badinerie redaktore
Laura Onzule

La Badinerie redakora Renāta Cvečkovska

Informatīvie ziņojumi

ATVĒRTO DURVJU DIENA SBDMV

Saulainā pavasara dienā, šī gada (2017) 19. aprīlī Staņislava Broka Daugavpils Mūzikas vidusskolā norisinājās ikgadējā atvērto durvju diena, kuru organizēja skolas vadība, mūzikas teorijas nodaļa, un citi pedagogi un aktīvisti. Šogad uz mūsu skolas atvērto durvju dienu sabrauca no tuvākajām reģiona skolām, tajā skaitā Jēkaba Graubiņa Līvānu Mūzikas un mākslas skola, Aglonas Bazilikas kora skola, Dagdas Mūzikas skola, Ilūkstes mūzikas skola, Krāslavas mūzikas un mākslas skola, u.c.

Jau no paša rīta, topošie mūsu skolas studenti pārbaudīja un izrādīja savas zināšanas dažādās mācību stundās. No teorētiskajiem priekšmetiem bija mūzikas literatūra, kuru vadīja teorētiķi - Santa Strautmale (I k.) un Renāts Cvečkovskis (II k.), un solfedžo stunda kuru vadīja teorētiķi Laura Onzule (I k.) un Anastasija Jevstignejeva (II k.). Topošie mūsu skolas studenti sadalījās trijās grupās: *Kritiķi*, *Trompete* un *Dominante*. Mūzikas literatūras viktorīnā par komponistiem, laikmetiem, mūzikas instrumentiem u.c. 1. vietu ieguva komanda *Kritiķi*, 2. vietu *Dominante*, 3. vietu *Trompete*. Sekojo solfedžo stunda, kurā komandas strādāja ļoti radoši un aizraujoši. Viņiem vajadzēja plaušķināt ritma vingrinājumus, ar dažādiem mūzikas instrumentiem, pēc ritma partitūras. Tad arī brīnišķīgi nodziedāja dažus džeza kanonus.

Sekojo vispārīglītojošo priekšmetu stundas. Pirmā bija svešvalodu stunda (angļu, vācu, franču valodas apguve), kuru vadīja skolotājas Laurita Vaidere un Laura Bicāne. Viņi kopā nodziedāja dziesmu *Twinkle, twinkle little star* trijās, iepriekš minētajās, valodās ģitāras pavadībā, kuru spēlēja Laura Bicāne.

Pēc aizraujošajām un radošajām nodarbībām bija mūsu vidusskolas katru kursu grupas prezentācija, un vēlāk valdīja uztraukta atmosfēra jo sāka notikt mēģinājumi izlaiduma klašu koncertam *Muzicējam ar prieku*. Diena pagāja vieglā gaitā. Var apgalvot ka mūzikas skolu beidzēji ir labā iespaidā par mūsu skolas atmosfēru un draudzīgo radošo garu.

DAUGAVPILS REĢIONA MŪZIKAS SKOLU XVI KORU FESTIVĀLS – KONCERTS

Kā jau katru gadu, aprīļa mēnesis mūsu skolā noslēdzas ar Daugavpils reģiona mūzikas skolu kora festivālu, kurš šogad jau norisinās sešpadsmito reizi. Kā jau parasti – sabrauc no ļoti maziem līdz lieliem dziedātājiem (vecumā līdz mūzikas skolas 8. klasei).

Jau no paša rīta skola bija pilna ar mazajiem dziedātājiem. Katrs sabrauc no savas puses: Ilūkstes Mūzikas skola, Špoģu Mūzikas skola, Krāslavas Mūzikas skola, Aglonas Bazilikas kora skola, Dagdas Mūzikas skola, Staņislava Broka Daugavpils Mūzikas vidusskola u.c. Katram kolektīvam vajadzēja izpildīt, vēlams, divus dažādus skaņdarbus (viens *a cappella*, otrs ar pavadījumu). Kora diriģenti pie šī noteikuma bija cītīgi strādājuši.

Pašās koncerta beigās visi kori apvienojās vienā lielā kopkorī, un nodziedāja trīs dziesmas ar kamerorķestri *Sinfonietta Daugavpils*. Programmā bija arī viens pasaules pirmatskaņojumus *Ir pasaulē zeme tāda*, kuru uzrakstījis mūsu skolas pedagogs, diriģents, komponists Jevģenijs Ustinskovs (diriģēja autors), tad arī agrāk atskaņotie skaņdarbi – Raimonda Paula *Mana tēvu zeme* (diriģēja Artūrs Saveljevs), un mūsu skolas direktora, pianista, diriģenta, komponista Aivara Broka dziesmu *Bērni zemenēs* (diriģēja autors).

Šis festivāls – koncerts ir ļoti labs pamats latgales kora mūzikas attīstībai, bērnu kora dziedāšanas disciplīnas audzināšanai, un pilsētas kultūras dzīves paplašināšanai. Tā ir ļoti jauka ideja, kas attīstās un attīstīsies arī turpmāk. Nākamais, XVII Koru festivāls – koncerts ir ielānots nākamgad, Latvijas Republikas simtgades gadā. Lai skan!

Intervija ar mūziķi ARTŪTRU SUKONKINU

Latvijas Republikas Neatkarības atjaunošanai veltīts koncerts izskanēja 26. aprīlī Staņislava Broka Daugavpils Mūzikas vidusskolā. Sakarā ar koncertu skolas bibliotēka izdevās neliela saruna ar koncerta dalībnieku, klarnetistu Artūru Sukonkinu.

ARTŪRS SUKONKINS ir jauns, spožs klarnetists. Jauneklis, kurš aktīvi piedalās dažādos pasākumos, un kura talants ir daudz lielāks par mazo klarneti.

-Kā Tev sanāca izvēlēties klarneti? Sākumā es gribēju spēlēt ģitāru, bet diemžēl, vai, par laimi, Naujenes mūzikas skolā nebija pasniedzēja. Bet ģitāras vietā, man piedāvāja apgūt klarneti, neko nesaprazdams piekritu tam. *(smejas)* Sākumā man bija ļoti grūti, bet pēc ceturta gada sapratu, ka tas varētu būt mans motorišs dzīt tālāk manu muzikālo dzīvi.

-Kas ir tie cilvēki, no kuriem Tu mācies? Pirmkārt, tie ir mani pedagogi, bet man liekas, pats svarīgākais ir motivācija un darba gribēšana, jeb gribēšana uzzināt kaut ko jaunu - tie ir svarīgākie skolotāji.

-Šajā koncertā Tu muzicēji kopā ar talantīgiem mūziķiem: Ievu, Baibu, Danielu un Maksimu. Kā radās ideja muzicēt kopā? Kopā muzicēt piedāvāja skolotājs. Mēs visi esam labi draugi,

tāpēc muzicēšana bija ar prieku. Mums nebija grūti saspēlēties, jo viens otru ļoti labi pazīstam, draugu kopa un saliedētība

palīdzēja mums veiksmīgi muzicēt. Tā bija sava veida kosmiska muzicēšana.

-Cik daudz laika ir vajadzīgs, lai varētu ar jaunu ansambli iziet uz skatuves? Ja mēģināt katru dienu, tad var arī pēc nedēļas, bet ja ar pārtraukumiem, tad pēc mēneša.

-26. aprīlī koncerts veltīts Latvijas Republikas Neatkarības atjaunošanai. Vai šis priekšnesums bija speciāli sagatavots pasākumam? Godīgi sakot nē. Bet, manuprāt, mūsu skaņdarbs iederējās koncerta programmā. Cilvēkiem šie svētki asociējas ar nostalgisku brīdi, ar skumjām, ar pārdomām, bet mūsu skaņdarbs, manuprāt, bija īstajā vietā un laikā.

-Vai Latvija ir piemērota valsts Tavas personības un talanta pilnvērtīgiem papildījumiem? Gan jā, gan nē. Latvijā es varu iegūt labu izglītību savā specialitātē. Man ir

iespēja sevi pilnveidot, un ir iespēja strādāt un pelnīt. Bet man liekas, kā brīvmāksliniekam attīstīties būtu par vieglu, jo Latvija klarnetistiem nav lielas konkurences. Ārzemēs ir lielāka konkurence, var iepazīties ar jauniem cilvēkiem, paklausīties kā spēlē citi klarnetisti –

tas stimulē. Latvijā var, bet domāju būtu labāk braukt uz ārzemēm, piemēram, pēc akadēmijas beigšanas.

La Badinerie redaktore
Anastasija Jevstignejeva

VIENU SOLI PIRMS ...

Tāpat kā laika apstākļi aiz loga mainās mūsu dzīve. Vēl pirms brīža tā bija pelēka un drūma, bet nu jau šķiet saulaina un gaismas pilna. Un viss, it viss mūsu dzīvē sastāv no mirkliem. Mācību gads iet uz beigām un kā skolas tradīcija šogad 9. maijā izskanēja koncerts *Vienu soli pirms*. Šī koncerta ietvaros mūsu skolas topošie absolventi rādīja to ko iemācījās visu šo ilgu gadu garumā. Viņus sagaidīs priekšā vēl daudz, bet daudz, ko audzēkņi jau ir izturējuši.

Vienu soli pirms. Rodas vienīgs jautājums pirms kā? Dažādas atbildes varēsīm saklausīt: pirms specialitātes eksāmena, pirms izlaiduma, pirms iestājpārbaudījumiem, pirms kaut kā jauna un nezināma. Šogad mūsu skolā ir astoņpadsmit absolventi, kuri mācās: teoriju, klavieres, flautu, diriģēšanu, akordeona spēli, vokālu, ģitārspēli.

Koncerts ritēja mīļi, tomēr pedagogi cītīgi vēroja savus audzēkņus, lai varētu saviem audzēkņiem dod pēdējos padomus pirms pārbaudījumiem. Vislielāko iespaidu manī atstāja trio klavieres (Mariama Istratija), vijole (Igor Ozuns) un čels (Olga Gavrilova), viņa spēlēja atraktīvi, ar dvēseli, saliedēti, gribētos nedaudz ātrāku tempu, tomēr es klausījos šo numuru ar aizmirstu elpu. Mariama brīnišķīgi parādīja savu tehniku, emocionalitāti un kā personība viņa ir ļoti koša, gribētos viņai novēlēt tālāk augt un attīstīties. Koncertu vadīja topošā teorētiķe Olga Kitova, viņas balss bija skaļa, tāpēc zālē bija ļoti labi bija saklausāma koncerta programma.

Noslēdzot šo īsu koncerta apskatu, gribētos visiem absolventiem novēlēt, lai viņu sapņi piepildās un ar tik pat spožām aciņām viņi turpina savu muzikālo dzīves gaitu.

La Badinerie redaktore
Anastasija Jevstignejeva

ZIEDONIS KLĀT

Iestājoties astronomiskajam portreti. Koncertā piedalījās dažādi pavasarim, ilgojamies pēc saules ansambļi, dueti, solo priekšnesumi, siltajiem stariem un ābeļu ziedēšanas. Kā skolas zēnu koris, jaunāko klašu meiteņu jau katru gadu mūsu skolas diriģenti, un Kora klases meiteņu kori, kuri koristi un teorētiķi sniedz koncertu "Ziedonis klāt". Šogad, tas notika 11. maijā mūsu skolas koncertzālē.

Radošā teorētiķu saime cītīgi gatavojas šim koncertam un veidoja spilgtu un oriģinālu prezentāciju, kurā ielikta koncerta programma, krāšņi attēli un komponistu

koncerta noslēgumā apvienosies vienā kopkora dziesmā.

Šis koncerts bija unikāls, jo tika atskaņoti vairāki pasaules pirmatskaņojumi. S. Strautmales kompozīcija *alone with myself*, kas tulkojumā nozīmē *vienatnē ar sevi* klarnetei (A. Sukonkins), soprānam (L. Znutiņa), klavierēm (R. Cvečkovskis). Šī kompozīcija ir ļoti liriska un melanholiska, kā pati komponiste, tā liek sapņot un raisa atmiņas.

Jauna komponiste L. Onzule iepriecināja klausītājus ar klavierkompozīciju, kuru atskaņoja pati

autore. Šajā kompozīcijā var saklausīt Lauras izsmalcinātību, krāšņumu, un estētiskumu. Šogad daudzi pasākumi veltīti komponistam, jubilāram P. Vaskam, arī mūsu skolas audzēknis R. Cvečovskis ir uzrakstījis kompozīciju

Veltījums P. Vaskam. Šis skaņdarbs ir bagāts gan ar dažādām kompozīcijas tehnikām, gan vokālo meistarību.

Šo, manuprāt, burvīgo koncertu vadīja mūsu skolas teorētiķi, koncerta beigās skanēja kop kora dziesma,

koncerta dalībnieki un viesi pameta koncertzāli ar priecīgu garastāvokli un smaidu sejās.

La Badinerie
redaktore
Anastasija
Jevstignejeva

Redaktori – Anastasija Jevstignejeva, Renāts Cvečovskis, Santa Strautmale
Foto – Anastasija Jevstignejeva
Noformējums – Renāts Cvečovskis

Izdevējs – Staņislava Broka Daugavpils Mūzikas vidusskola
Daugavpils, Kandavas iela 2a, LV - 5401

Savus rakstus var sūtīt līdz mēneša 15. datumam uz e – pastu:
la.badinerie@inbox.lv